

Sygn. akt II K 544/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Tomasz Zieliński

Protokolant – sekr. Anna Rogojsza

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.- -----

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2019 roku sprawy

W. C.

urodz. (...) w G.

syna A. i J. zd. L.

oskarżonego o to, że:

W dniu 16 sierpnia 2018 roku o godz. 07:03 w G. przy ul. (...) na drodze DK (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu alkoholu etylowego we krwi zawierającym się w przedziale 0,53-0,63 promila prowadził samochód osobowy m-ki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

1. Ustalając, że wina i społeczna szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonemu **W. C.** nie są znaczne zaś okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości oraz że znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 0,53‰ na podstawie art. 66§1 i 2 kk, art. 67§1 kk postępowanie karne warunkowo umorzyć tytułem próby na okres roku.
2. Na podstawie art. 67§ 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 i 7 kk orzeka od oskarżonego tytułem świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 2.500,00 (dwa tysiące pięćset) złotych, a nadto środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku, na poczet którego na podstawie art. 63§4 kk zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 16 sierpnia 2018 r.
3. Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych i art. 629 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 100,00 (sto) złotych i obciąża go kosztami sądowymi w pozostałym zakresie w kwocie 320,00 (trzysta dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt II K 544/18

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy głównej Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 15 sierpnia 2018r. w godzinach wieczornych oskarżony W. C., zamieszkały na stałe w G., wypił alkohol w postaci trzech piw 0,5 l oraz kieliszka 14% wina w ilości ok. 300 gram.

Następnego dnia tj. 16 sierpnia 2018r. oskarżony jadąc samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), przed godziną 07:00 ulica (...) w G. drogą krajową nr (...) został zatrzymany przez patrol Policji do

rutynowej kontroli trzeźwości. Przeprowadzone badanie urządzeniem (...) (...) na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało o godz. 7:07- 0,28 mg/l alkoholu, o godz. 7:26-0,25 mg/l. W związku z tym prowadzony przez W. C. pojazd został przekazany osobie przez niego wskazanej, zaś przeprowadzający kontrolę patrol Policji udał się wraz z nim do KPP w G., gdzie ponownie poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem (...) z wynikiem: o godzinie 7:26-0,25 mg/l i godz. 7:29-0,24 mg/l. W dniu 17 sierpnia 2018 roku wszczęto dochodzenie w niniejszej sprawie, w toku którego powołano biegłego. W wydanej opinii sądowo – lekarskiej stwierdził on, że W. C. kierując samochodem w dniu 16 sierpnia 2018 roku o godz. 7:03 był w stanie nietrzeźwości o stężeniu etanolu we krwi zawierającym się w przedziale 0,53 – 0,63 promila.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił głównie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego W. C. oraz zeznania E. K. (k. 69, k. 13v-14, k. 30v odczytany w trybie art. 389§1 kpk protokół wyjaśnień, k. 40-41 odczytany w trybie art. 392§1 kpk protokół przesłuchania świadka, a nadto protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 2 i 3 oraz opinia sądowo-lekarska nr D-348/18 k. 20).

Oskarżony W. C. podczas rozprawy sądowej przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu oraz skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (wyjaśnienia k. 69). Do popełnienia zarzucanego mu czynu przyznał się także na etapie postępowania przygotowawczego (wyjaśnienia oskarżonego w części odczytanej w trybie art. 389§1 kpk z k. 13v-14 i 30v-31). Wyjaśnił wówczas, że dzień wcześniej wieczorową porą do godz. 22.00 spożywał alkohol w trakcie posiłku w postaci 3 piw 0,5 l oraz kieliszek wina w ilości około 300 gram. Utrzymywał nadto, iż w dniu 16 sierpnia 2018 roku wstał o godz. 6:00, a następnie o godz. 7:00 jadąc samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), na ul. (...) został zatrzymany do rutynowej kontroli trzeźwości, gdzie przebadano go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Podniósł, że czuł się dobrze i nie spodziewał się, że jeszcze może posiadać alkohol w organizmie. Dodał, że nie prowadziłby samochodu, gdyby wiedział, że nadal znajduje się w stanie po spożyciu alkoholu.

Podtrzymując odczytane protokoły w złożonych dodatkowo wyjaśnieniach W. C. utrzymywał, że przed wyjazdem tego dnia samochodem sprawdził w domu stan swojej trzeźwości na urządzeniu, które kupił kiedyś w Internecie. Zapaliło się ono na zielono, co wskazywało na to, że jest trzeźwy. Dodał, iż po tym zdarzeniu zdał sobie sprawę, że tego typu urządzeniom nie można wierzyć. Wyjaśnił nadto, że nigdy nie był karany, przyznając, że za przekroczenie prędkości i za niewłaściwe parkowanie nałożono na niego dwa mandaty karne. (wyjaśnienia k. 69).

Wyjaśnieniom oskarżonego Sąd dał wiarę, gdyż nie budzą żadnych wątpliwości oraz stanowią spójną i logiczną całość. Ponadto znalazły potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, w szczególności w zeznaniach świadka E. K., a nadto w protokołach z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 2 i 3) oraz opinii sądowo-lekarskiej nr D-348/18 (k. 20).

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że swoim zachowaniem W. C. wyczerpał ustawowe znamiona występkę opisanego w art. 178a§1 kk, którego istota polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. W rozumieniu art. 115§16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Z przywołanego przepisu wynika, że już sam fakt uruchomienia pojazdu i rozpoczęcia jazdy w stanie nietrzeźwości pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa, bez względu na to, czy zostały naruszone przez sprawcę inne zasady bezpieczeństwa w ruchu. (Komentarz do art. 178a Kodeksu Karnego (DZ.U.97.88.553), Lex, Mozgawa Marek (red), Kodeks Karny. Komentarz aktualizowany).

Uwzględniając powyższe ustalenia stwierdzić należy, że w świetle omówionych dowodów okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego czynu i jego wina nie budzą wątpliwości. Sąd kierując się jednocześnie naczelną zasadą określoną w art. 5§2 kpk tj. rozstrzygania na korzyść oskarżonego nie dających się usunąć wątpliwości, uwzględniając ustalenia powołanego w sprawie biegłego przyjął, iż w momencie zatrzymania znajdował się od w stanie nietrzeźwości wynoszącej nie mniej niż 0,53 promila.

Dokonując oceny winy i społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu sąd doszedł do przekonania, że nie są one znaczne. Za takimi ustaleniami przemawiają okoliczności strony podmiotowej i przedmiotowej czynu, a zatem czas, sposób, miejsce popełnienia przez oskarżonego czynu, pobudki i motywy jakimi się kierował. Nie bez znaczenia jest, że stwierdzony stan nietrzeźwości oskarżonego mieścił się w dolnych granicach (0,28 mg/l – 0,25 mg/l – 0,24 mg/l), a jego zatrzymanie było wynikiem przeprowadzenia przez funkcjonariusza Policji rutynowej kontroli trzeźwości kierowcy. Oskarżony tłumaczył, że nie prowadziłby samochodu, gdyby wiedział, że nadal znajduje się w stanie po spożyciu alkoholu. Ponadto w swoich wyjaśnieniach dodał, że przed wyjazdem sprawdził w domu stan swojej trzeźwości na urządzeniu zakupionym w Internecie, które wskazywało, że jest on trzeźwy. Zdaniem Sądu zwrócić należy również uwagę na właściwości i warunki osobiste oskarżonego. Jest on zatrudniony w Ż. (...) w G. na stanowisku kierownika statku oraz posiada na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 14 i 22 lata. Nie był w przeszłości karany za żadne przestępstwo. Podkreślić też należy, że przedmiotowe zdarzenie w życiu oskarżonego było jednorazowym incydentem, po którym wyraził on głęboką skruchę.

Uwzględniając zatem, że zostały spełnione wszystkie warunki wymienione w art. 66§1 i 2 kk Sąd uznał, że właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Sąd mając na uwadze ten przepis, a także art. 67§1 kk postępowanie wobec W. C. warunkowo umorzył na okres próby roku i zobowiązał go do uiszczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 2.500 złotych. Orzekł również wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku, na poczet którego – w myśl art. 63§4 kk zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 16 sierpnia 2018 roku. W ocenie Sądu orzeczone świadczenie pieniężne oraz środek karny winny przyczynić się do osiągnięcia wobec oskarżonego celów w zakresie wychowawczego i zapobiegawczego oddziaływania na jego osobę.

O opłacie i kosztach sądowych w pozostałym zakresie orzeczono jak w pkt 3 wyroku na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych i art. 629 kpk nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od obowiązku uiszczenia powyższych należności na rzecz Skarbu Państwa.